

Vítazná esej II. ročníka súťaže „Moja Európa“.

Európa je predovšetkým Úniou slobody. Sloboda od útlaku a diktatúry, ktorú náš kontinent až príliš dôverne pozná – žiaľ, nikto lepšie ako stredná a východná Európa. Sloboda vyjadriť svoj názor ako občan aj ako novinár – sloboda, ktorú príliš často považujeme za samozrejmosť. Sú to hodnoty, na ktorých sme postavili našu Úniu. Sloboda nám však nespadá z neba. Musíme za ňu bojovať. V Európe aj po celom svete. (Jean Claude – Juncker)

Európa je dnes vyspelá, moderná a pokroková. S pokrokom a dobrou životnou úrovňou sa tradične spája i veľká miera slobody občanov, ich ľudské práva a demokratické zriadenie. Na Slovensku, demokratickej krajine, ktorá je súčasťou Európskej Únie, sa však nedávno stalo niečo veľmi nedemokratické a nehumánne. Bol zavraždený mladý novinár spolu s priateľkou, pravdepodobne kvôli svojej práci, ktorá by očiernila viacero významných ľudí. Po vražde sa nad Slovenskom zatiahli mraky a na zem z nich pršia otázky a výkriky. Kam zmizla demokracia? Kde sú naše hodnoty? Toto sa deje v modernom európskom štáte?

Naša krajina zažila dva totalitné režimy, kedy boli politické vraždy, politické procesy a nezmyselné prenasledovania úplne bežné. Ľudské práva a sloboda človeka vtedy nič neznamenali, nikoho nezaujímali. Myslím si, že tieto zlé časy nás poznačili zrejme viac, ako by sme chceli. Sme v demokratickom svete ešte stále „noví“ a nechápeme jeho pravidlá, fungovanie a prostriedky. Mnohí z nás si neuvedomujú význam svojho hlasu či význam sviečky na smútočnom pochode. Nevážia si svoju slobodu a ticho sa prizerajú, ako mladému človeku niekto vzal nielen slobodu, ale aj život.

Sloboda zahŕňa aj slobodu voľby, a teda je v poriadku ostať pasívny, nechať všetko okolo seba tak a žiť si vlastný, pokojný život. Nie je to však v súlade s morálkou a princípmi demokracie. Moc máme v rukách práve my, ľudia, a demokratickým hlasovaním ju odovzdávame do rúk našim zástupcom – politikom. Tým však naša úloha nekončí. S právami prichádzajú i povinnosti a ja si myslím, že povinnosťou každého človeka je nezostať pasívny a ľahostajný, ale sledovať politické dianie a byť ostražitý, či niekto z našich zástupcov svoju moc nezneužíva. Aj keď sme možno mali pocit, že už je všetko vybojované a že žijeme v spravodlivom právnom štáte, nedávne udalosti potvrdzujú, že to tak stále nie je. Stále musíme našu spoločnosť zlepšovať a zdokonaľovať, aby rástla a vyvíjala sa tým správnym smerom. Každý deň musíme bojovať za svoje práva, ale aj za práva iných. Nesmieme ostať ľahostajní a sklznúť na úroveň neslobodných krajín, ako je Severná Kórea, Rusko či Venezuela, kde sú ľudské práva a demokracia zatiaľ len nedosiahnuteľným snom.

Ľudia od nepamäti potrebujú istoty, ale nie také istoty, ktoré búrajú dobré hodnoty. Musíme si uvedomiť, že sloboda je jedna z našich najzákladnejších hodnôt, ktoré sú našou súčasťou a nemôžeme sa ich vzdať alebo ich poprieť. Je však dôležité nebrať ich ako samozrejmosť ani v tých najlepších časoch, a teda musíme byť pripravení za našu slobodu a slobodu hocikoho iného bojovať. Ten čas prišiel práve teraz a ja verím, že Slováci ukážu iniciatívu a budú bojovať za slobodné Slovensko.

Paulína Ovečková